

Predmet C-375/23 [Meislev]¹**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

13. lipnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Højesteret (Danska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

6. lipnja 2023.

Žalitelj:

EN

Druga stranka u žalbenom postupku:

Udlændingenævnet

Predmet glavnog postupka

Spor u glavnom postupku odnosi se na to je li odluka o odbijanju izdavanja dozvole stalnog boravka koju je Udlændingenævnet (Odbor za žalbe u području imigracije, Danska) 18. srpnja 2018. priopćio žalitelju, osobi EN, u skladu s klauzulom o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80. Stranke su suglasne da je osoba EN u trenutku donošenja te odluke imala status turskog radnika koji zakonito boravi u Danskoj te da je stoga imala neovisna prava na temelju klauzule o mirovanju (*standstill*).

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Højesteret (Vrhovni sud, Danska) je odlučio, u skladu s člankom 267. UFEU-a, od Suda Europske unije zatražiti prethodnu odluku o tumačenju klauzule o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80.

Prvo pitanje koje ovaj predmet otvara jest čini li postroživanje uvjeta pod kojima turski radnik može ishoditi dozvolu stalnog boravka u državi članici novo

¹ Naziv ovog predmeta je fiktivan. On ne odgovara stvarnom nazivu niti jedne stranke u postupku.

ograničenje obuhvaćeno klauzulom o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80. Ako je odgovor na to pitanje potvrđan, postavlja se pitanje može li se za strože uvjete u pogledu trajanja razdoblja tijekom kojeg radnik prethodno mora zakonito boraviti i raditi u državi članici (to jest, za strože vremenske uvjete) smatrati da su opravdani važnim razlogom u općem interesu i proporcionalni – to jest, jesu li ti uvjeti prikladni za ostvarenje postavljenog cilja te prekoračuju li ono što je nužno za njegovo ostvarenje.

Prethodna pitanja

1. Jesu li odredbe nacionalnog prava kojima su propisani uvjeti za ishođenje dozvole stalnog boravka u državi članici obuhvaćene područjem primjene klauzule o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80 od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja koju je donijelo Vijeće za pridruživanje uspostavljeno Sporazumom o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske koji su 12. rujna 1963. u Ankari potpisale, s jedne strane, Republika Turska i, s druge strane, države članice EEZ-a i Zajednica, a koji je u ime Zajednice sklopljen, odobren i potvrđen Odlukom Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963.?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, može li se postroživanje vremenskih uvjeta za ishođenje dozvole stalnog boravka u državi članici (to jest, postroživanje minimalnih zahtjeva u pogledu trajanja prethodnog boravka i zaposlenja stranca u državi članici) smatrati prikladnim za poticanje uspješne integracije državljana trećih zemalja?

Navedene odredbe prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije, članak 45. stavak 3. točka (d)

Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (Tekst značajan za EGP); članci 16. i 28.

Odluka br. 1/80 od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja koju je donijelo Vijeće za pridruživanje uspostavljeno Sporazumom o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske koji su 12. rujna 1963. u Ankari potpisale, s jedne strane, Republika Turska i, s druge strane, države članice EEZ-a i Zajednica (Odluka br. 1/80) (SL); članci 6. i 13.

Odluka Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963. o sklapanju Sporazuma o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske (SL 1973., C 113,

str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 115., str. 3.)

Presude Suda Europske unije:

Presuda od 22. rujna 2022., predmet C-279/21, X (EU:C:2022:1019, t. 30. do 46.)

Presuda od 10. srpnja 2019., predmet C-89/18, A (EU:C:2019:580, t. 31. do 34., 39., 40. i 45. do 47.)

Presuda od 9. prosinca 2010., spojeni predmeti C-300/09 i C-301/09, Toprak i Oguz (EU:C:2010:756, t. 44.)

Presuda od 6. lipnja 1995., predmet C-434/93, Bozkurt (EU:C:1995:168, t. 19., 20. i 40.)

Presuda od 8. prosinca 2011., predmet C-371/08, Ziebell (EU:C:2011:809, t. 66., 68. i 69.)

Presuda od 7. listopada 2010., predmet C-162/09, Lassal (EU:C:2010:592, t. 32. i 37.)

Presuda od 10. srpnja 2014., predmet C-138/13, Dogan (EU:C:2014:2066, t. 38. i 39.)

Presuda od 12. travnja 2016., predmet C-561/14, Genc (EU:C:2016:247, t. 51., 52., 56., 66. i 67.)

Presuda od 29. ožujka 2017., predmet C-652/15, Tekdemir (EU:C:2017:239, t. 53.)

Presuda od 7. kolovoza 2018., predmet C-123/17, Yön (EU:C:2018:632, t. 72.)

Presuda od 2. rujna 2021., predmet C-379/20, B (EU:C:2021:660, t. 19. do 35.)

Presuda od 16. siječnja 2014., predmet C-378/12, Onuekwere (ECLI:EU:C:2014:13, t. 24. i 25.)

Sudska praksa Europskog suda za ljudska prava

Presuda od 23. lipnja 2008., predmet 1639/03, Maslov protiv Austrije

Navedene odredbe nacionalnog prava

Uvjeti za ishođenje dozvole stalnog boravka koji su se u Danskoj primjenjivali 1. prosinca 1980., kada je klauzula o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80 stupila na snagu u toj zemlji, propisani su bekendtgørelseom nr. 196 af 23. maj 1980 (Uredba br. 196 od 23. svibnja 1980.), koji je donesen na temelju tada

važeceg udlændingelova (danski Zakon o strancima) (vidjeti lovbekendtgørelse nr. 344 af 22. juni 1973 (Pročišćeni zakon br. 344 od 22. lipnja 1973.)).

Sporna odluka kojom je odbijeno izdavanje dozvole stalnog boravka donesena je na temelju članka 11. stavaka 3. do 5. Zakona o strancima, u njegovoj verziji u vrijeme donošenja te odluke iz lovbekendtgørelsea nr. 412 af 9. maj 2016 (Pročišćeni zakon br. 412 od 9. svibnja 2016.), kako je izmijenjen.

U članku 11. stavcima 3. do 5. i 16. Zakona o strancima iz **2016.** predviđeni su uvjeti pod kojima se može izdati dozvola stalnog boravka, uključujući uvjet da stranac zakonito živi u zemlji najmanje šest godina (stavak 3.) ili najmanje četiri godine (stavak 5.). Osim uvjeta da zakonito borave u zemlji najmanje šest godina, svi stranci moraju ispunjavati i dva od četiriju dodatnih uvjeta u pogledu integracije kako bi ishodili dozvolu stalnog boravka. Ako su ispunjeni osnovni uvjeti i sva četiri dodatna uvjeta u pogledu integracije, stranac može dozvolu stalnog boravka ishoditi nakon samo četiri godine.

Iz pripremnih akata za članak 11., koji je uveden lovom nr. 572 af 31. maj 2010 (Zakon br. 572 od 31. svibnja **2010.**) te kojim su izmijenjena pravila o izdavanju dozvola stalnog boravka, proizlazi da se izmjenom htjelo osigurati postojanje jasne veze između pravila Zakona o strancima koja se odnose na dozvole stalnog boravka i integracije stranaca.

Kada su u pitanju odredbe o dozvolama stalnog boravka, iz zakonodavnog prijedloga kasnije izmjene članka 11. Zakona o strancima, koja je provedena lovom nr. 572 af 18. juni 2012 (Zakon br. 572 od 18. lipnja **2012.**), proizlazi, među ostalim, da glavna svrha pravila o izdavanju dozvola stalnog boravka mora biti poticanje i osiguravanje bolje integracije u Danskoj. Predloženom [i kasnije usvojenom] izmjenom potrebno trajanje boravka produljeno je s četiri godine na pet godina, a potrebno trajanje zaposlenja produljeno je s dvije i pol godine zaposlenja u punom radnom vremenu u posljednje tri godine na tri godine zaposlenja u punom radnom vremenu u posljednjih pet godina. Tom se izmjenom htjela ojačati mogućnost stranaca da fleksibilnije organiziraju proces svoje integracije.

Naposljetku, iz zakonodavnog prijedloga izmjene Zakona o strancima provedene lovom nr. 102 af 3. februar 2016 (Zakon br. 102 od 3. veljače **2016.**) proizlazi, među ostalim, da se mogućnost ishoda dozvole stalnog boravka htjela suziti na sljedeći način: potrebno trajanje zakonitog boravka treba produljiti na šest godina, a potrebno trajanje zaposlenja treba smanjiti na dvije i pol godine redovnog zaposlenja u punom radnom vremenu u posljednje tri godine. [Taj je prijedlog usvojen.] Konkretnije, svim je strancima postavljen opći uvjet šestogodišnjeg zakonitog boravka, kao i nekoliko strožih osnovnih uvjeta. Ti osnovni uvjeti uključuju zahtjev dobrog ponašanja i zahtjeve u vezi s poznavanjem danskog jezika i zaposlenjem. Osim toga, od općeg uvjeta šestogodišnjeg zakonitog boravka postoji iznimka u smislu da stranci koji dokažu osobitu sposobnost i spremnost integracije u dansko društvo mogu ishoditi dozvolu stalnog boravka

nakon najmanje četiri godine zakonitog boravka u Danskoj. Smatra se da je stranac dokazao osobitu sposobnost i spremnost integracije u dansko društvo ako, osim što ispunjava osnovne uvjete, ispunjava sva četiri dodatna uvjeta u pogledu integracije. Ti dodatni uvjeti uključuju kriterije u vezi s integracijom u obliku sudjelovanja u javnom životu, višeg stupnja uključenosti u tržište rada, godišnjeg oporezivog dohotka u određenom iznosu i veoma dobrog poznavanja danskog jezika. Ti su uvjeti međusobno ravnopravni te je stoga na dotičnom strancu da odluči za koja dva od četiriju uvjeta može dokazati da su ispunjeni.

Sve u svemu, zakonodavni prijedlog iz 2016. (vidjeti opće komentare, t. 1.2. i 1.3.) bio je opravdan zbog velikog broja izbjeglica koji su tada pristizali u Europu te je sadržavao nekoliko prijedloga za konkretno postroživanje uvjeta u području azila i imigracije.

Za ovaj su predmet relevantni samo stroži uvjeti, iz Zakona iz 2016., u pogledu trajanja razdoblja tijekom kojeg radnik prethodno mora zakonito boraviti i raditi u Danskoj, ne i ostali uvjeti iz članka 11.

Sažeti prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Osoba EN rođena je u Turskoj te je turski državljanin. Dana 24. svibnja 2013. izdana joj je dozvola boravka u Danskoj na temelju braka s osobom danskog državljanstva koja živi u Danskoj. Osoba EN je 27. ožujka 2017. podnijela Udlandingestyrelsen (Ured za imigraciju, Danska) zahtjev za dozvolu stalnog boravka u Danskoj. Ona je tada imala status radnika u Danskoj te se na nju primjenjivao Sporazum o pridruživanju, uključujući Odluku br. 1/80.
- 2 Ured za imigraciju je 10. studenoga 2017. odbio osobi EN izdati dozvolu stalnog boravka u Danskoj zato što nije ispunjavala uvjet iz članka 11. da mora najmanje šest godina neprekidno zakonito boraviti u Danskoj. Ured za imigraciju usto je smatrao, među ostalim, da osoba EN nije ispunjavala posebne uvjete za ishođenje dozvole stalnog boravka nakon samo četiri godine zakonitog boravka u Danskoj.
- 3 Osoba EN je 14. studenoga 2017. protiv odluke Ureda za imigraciju podnijela žalbu drugoj stranci u žalbenom postupku, Odboru za žalbe u području imigracije. Ona je u prilog svojoj žalbi tvrdila, među ostalim, da je kao turski radnik koji zakonito boravi u Danskoj zaštićena od pogoršanja svojeg pravnog položaja u usporedbi s onime koji ima na temelju pravila koja su bila na snazi 1. prosinca 1980.
- 4 Odbor za žalbe u području imigracije je 18. srpnja 2018. potvrdio odluku Ureda za imigraciju od 10. studenoga 2017. navevši, među ostalim, da je osoba EN za ishođenje dozvole stalnog boravka morala ispunjavati uvjete iz članka 11. stavka 3. točke 1. (zakoniti boravak u trajanju od šest godina) i članka 11. stavka 3. točke 8. (redovno zaposlenje u punom radnom vremenu u trajanju od dvije i pol godine u posljednje tri godine) Zakona o strancima (kako je izmijenjen 2016.), a nije ih ispunjavala.

- 5 Stranke su suglasne da su uvjeti u pogledu prethodnog boravka i zaposlenja predviđeni člankom 11. stavkom 3. točkama 1. i 8. Zakona o strancima, u verziji iz Pročišćenog zakona br. 412 od 9. svibnja 2016., kako je kasnije izmijenjen, koji je bio na snazi u vrijeme donošenja odluke, stroži od uvjeta za ishođenje dozvole stalnog boravka koji su se primjenjivali 1. prosinca 1980. kada je klauzula o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80 stupila na snagu u Danskoj.
- 6 Osoba EN je 15. listopada 2018. podnijela tužbu Københavns Byretu (Općinski sud u Kopenhagenu, Danska) zahtijevajući poništenje odluke Odbora za žalbe u području imigracije te je predmet upućen Østre Landsretu (Žalbeni sud regije Istok, Danska) radi odlučivanja u prvom stupnju. Østre Landsret (Žalbeni sud regije Istok) je 2. veljače 2022. donio presudu kojom je prihvatio zahtjev Odbora za žalbe u području imigracije da se tužba odbije. Osoba EN je 1. ožujka 2022. protiv te presude podnijela žalbu Højesteretu (Vrhovni sud) zahtijevajući poništenje odluke Odbora za žalbe u području imigracije od 18. srpnja 2018. i vraćanje predmeta na ponovno odlučivanje.
- 7 Dozvola boravka osobe EN produljena je do 15. listopada 2026. odlukom Ureda za imigraciju od 15. listopada 2020. U toj je odluci navedeno da dozvola boravka osobi EN omogućava rad i studiranje u Danskoj te da ovisi o tome da ta osoba posjeduje važeću putovnicu.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 8 Osoba EN navodi da postroživanje vremenskih uvjeta za ishođenje dozvole stalnog boravka u Danskoj čini novo ograničenje slobodnog kretanja radnika koje je obuhvaćeno područjem primjene klauzule o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80. Nove uvjete za priznavanje prava stalnog boravka mora se smatrati obuhvaćenima materijalnim područjem primjene klauzule o mirovanju (*standstill*), makar samo zato što članak 45. stavak 3. točka (d) UFEU-a i odgovarajuće prijašnje odredbe Ugovora koje su bile na snazi kada je Danska pristupila Europskim zajednicama izričito predviđaju da sloboda kretanja radnika uključuje njihovo pravo ostanka u državi članici, pod definiranim uvjetima, nakon što su tamo bili zaposleni. Turski radnici ne mogu na temelju klauzule o mirovanju (*standstill*) steći pravni položaj koji nisu već imali u vrijeme stupanja te klauzule na snagu ili koji su kasnije stekli [u skladu s drugim pravilima]. Provedbeni akti koje je Europska komisija usvojila samo s učinkom za radnike Unije i/ili građane Unije stoga ne omogućavaju turskim radnicima da se pozivaju na pravo ostanka u državi članici nakon što su prestali tamo raditi. Međutim, turski radnici mogu izvesti pravo stalnog boravka iz klauzule o mirovanju (*standstill*) u vezi s člankom 45. stavkom 3. točkom (d) UFEU-a i odredbama nacionalnog prava koje su već usvojene s učinkom ne samo za radnike Unije nego i za turske radnike u vrijeme kada je Odluka br. 1/80 stupila na snagu u dotičnoj državi članici.

- 9 Osoba EN dalje navodi da postroživanje vremenskih uvjeta za izdavanje dozvole stalnog boravka nije prikladno za ispunjavanje zahtjeva koji se tiče važnog razloga u općem interesu da se osigura uspješna integracija državljana trećih zemalja, na koji se poziva Odbor za žalbe u području imigracije. Stroži vremenski uvjeti za priznavanje prava stalnog boravka po samoj se svojoj prirodi primjenjuju na turske državljane koji već zakonito borave i rade u dotičnoj državi članici. Postroživanje vremenskih uvjeta stoga je samo odraz činjenice da su „boravak u još duljem trajanju” i „rad u još duljem trajanju” potrebni prije nego što turski radnik može uživati povlasticu dozvole stalnog boravka. Trajanje prethodnog boravka i zaposlenja turskog radnika može služiti kao mjerilo stupnja integracije koji je on dosegnuo u određenom trenutku. Međutim, vremenski uvjeti za ishođenje dozvole stalnog boravka ne mogu služiti kao sredstvo osiguravanja uspješne integracije. Naprotiv, dozvola stalnog boravka potiče društvenu koheziju te stvara osjećaj potpune pripadnosti društvu države članice domaćina. Cilj da se potakne i osigura uspješna integracija stoga se najbolje može ostvariti tako da se dozvola stalnog boravka što prije izda.
- 10 Odbor za žalbe u području imigracije tvrdi da sužavanje mogućnosti ishođenja dozvole stalnog boravka spomenutim zahtjevima u pogledu boravka i zaposlenja nije obuhvaćeno pojmom ograničenja iz članka 13. Odluke br. 1/80. To je zato što se, kao prvo, uvjeti za ishođenje dozvole stalnog boravka ne odnose na uvjete za pristup zaposlenju koji se primjenjuju na turske radnike u smislu članka 13. te stoga ne utječu na položaj tih radnika i zato što je, kao drugo, pravo turskih radnika na boravak u državi članici na temelju Odluke br. 1/80 tek sporedno obavljanju zakonitog zaposlenja te nije osnova za kasniji boravak u državi članici. Prema mišljenju Odbora za žalbe u području imigracije, prava turskih radnika na temelju Odluke br. 1/80 nisu usporediva s pravom građana Unije na slobodno kretanje.
- 11 Čak i ako bi se postroživanje zahtjeva u pogledu boravka i zaposlenja koji su se u to vrijeme primjenjivali moglo smatrati novim ograničenjem koje je obuhvaćeno člankom 13., zahtjevi su u svakom slučaju prikladni za ostvarenje interesa koji se sastoji u uspješnoj integraciji državljana trećih zemalja u Danskoj. Zahtjevi u pogledu boravka i zaposlenja prikladni su za ostvarenje obaju interesa, jer je njihova svrha osigurati da podnositelj zahtjeva za dozvolu stalnog boravka u Danskoj mora, načelno, dokazati da je dobro integriran te da djeluje kao aktivan građanin u danskom društvu, uključujući time što je određeni broj godina zakonito boravio i radio u Danskoj.

Sažeti prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 12 Prema presudi Suda u spojenim predmetima Toprak i Oguz (t. 44.), promjene uvjeta za izdavanje dozvola boravka podliježu članku 13. Odluke br. 1/80 „u mjeri u kojoj te promjene utječu na položaj turskih radnika”.

- 13 Sud je u novijoj sudskoj praksi pak koristio formulacije iz kojih proizlazi da je presudan čimbenik to bi li nacionalne mjere u smislu članka 13. „*imale za predmet ili bi im učinak bio takav da su na ostvarivanje prava turskog državljanina na slobodno kretanje radnika na državnom području predmetne države članice primjenjivi stroži uvjeti od onih koji su na njega bili primjenjivi na dan stupanja na snagu te odluke u toj državi članici*” (u tom pogledu vidjeti, među ostalim, točku 30. presude Suda u predmetu C-279/21, X).
- 14 Osim toga, Sud je u, među ostalim, točkama 19. i 20. presude Bozkurt i točki 66. presude Ziebell utvrdio da načela predviđena člancima 39. do 41. UEZ-a treba u što većoj mogućoj mjeri primjenjivati na turske državljanke koji imaju prava na temelju pridruživanja između EEZ-a i Turske.
- 15 Međutim, Sud je istodobno u točki 68. presude Ziebell utvrdio da je takvo proširenje primjene načela na kojima počiva sloboda kretanja zajamčena pravom Unije moguće opravdati samo ciljem da se turskim radnicima postupno osigura sloboda kretanja kojoj se teži pridruživanjem između EEZ-a i Turske, kako je predviđeno člankom 12. Sporazuma o pridruživanju, koji potvrđuje da je svrha tog pridruživanja isključivo gospodarska. Iz točke 69. presude Ziebell proizlazi da širi cilj da se građanima Unije osigura ostvarivanje primarnog i pojedinačnog prava na slobodno kretanje i boravak na državnom području država članica, koji je (vidjeti, među ostalim, točke 32. i 37. presude Suda u predmetu C-162/09, Lassal) temelj Direktive 2004/38, nije primjenjiv na Odluku br. 1/80.
- 16 Sud je usto utvrdio u točki 40. presude Bozkurt da turski državljani, u nedostatku posebnih odredaba koje im daju pravo ostanka na državnom području države članice nakon što su tamo radili, gube pravo boravka, koje im je prešutno, ali nužno, zajamčeno člankom 6. Odluke br. 1/80 kao posljedica zakonitog zaposlenja, ako postanu potpuno i trajno nesposobni za rad.
- 17 Međutim, čini se da Sud nije imao priliku odlučivati o tome čini li otežavanje ishoda dozvole stalnog boravka novo ograničenje obuhvaćeno klauzulom o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80.
- 18 S obzirom na navedeno, Højesteret (Vrhovni sud) traži od Suda da utvrdi čine li odredbe nacionalnog prava kojima se predviđaju novi i stroži uvjeti za ishođenje dozvole stalnog boravka u državi članici, kao što su one o kojima je riječ u glavnom postupku, novo ograničenje koje je obuhvaćeno područjem primjene klauzule o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80.
- 19 Ako se na to pitanje potvrdno odgovori, morat će se utvrditi je li to ograničenje opravdano važnim razlogom u općem interesu, je li prikladno za ostvarenje legitimnog cilja kojemu se teži te prekoračuje li ono što je nužno za ostvarenje tog cilja (vidjeti, među ostalim, presudu Suda u predmetu X, t. 35.).
- 20 U pogledu pitanja na koji način proporcionalnost nacionalnog pravila koje čini novo ograničenje treba ocijeniti u kontekstu klauzule o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80 postoji opširna sudska praksa Suda (vidjeti, među

ostalim, presude Dogan, t. 38. i 39., Genc, t. 51., 52., 66. i 67., Tekdemir, t. 53., Yön, t. 72., presudu u predmetu C-89/18, A, t. 31., 34. i 45. do 47., presudu u predmetu C-379/20, B, t. 19. do 35., i, kao najnoviji primjer, presudu u predmetu C-279/21, X, t. 30. do 39).

- 21 Sud je u tom smislu utvrdio da uspješna integracija može biti važan razlog u općem interesu za potrebe Odluke br. 1/80 (vidjeti presudu Genc, t. 56.).
- 22 Međutim, Sud nije imao priliku odlučivati o tome može li se strože vremenske uvjete za ishođenje dozvole stalnog boravka, to jest, uvjete u pogledu trajanja prethodnog boravka i zaposlenja turskog radnika u dotičnoj državi članici, smatrati prikladnima za ostvarenje legitimnog cilja kojemu se teži.
- 23 S jedne strane, iz točke 32. presude Lassal, u vezi s točkom 37. te presude, proizlazi da je pravo stalnog boravka povlastica koju je moguće uvjetovati uspješnom integracijom, te stoga koristiti kao nagradu za takvu integraciju, a istodobno i sredstvo osiguravanja takve integracije. Slično tomu, Sud je u točkama 24. i 25. presude Onuekwere priznao oba navedena aspekta prava stalnog boravka. Stoga se može zaključiti, s obzirom na to da se samô priznavanje prava stalnog boravka smatra prikladnim sredstvom osiguravanja uspješne integracije radnika, da se vremensko ograničenje mogućnosti ishođenja dozvole stalnog boravka mora smatrati protivnim cilju osiguranja uspješne integracije.
- 24 S druge strane, zahtjev boravka u državi članici domaćinu u određenom trajanju načelno se smatra čimbenikom koji utječe na stupanj integracije osobe u zemlji boravka te stoga i na stupanj zaštite od gubitka prava boravka i protjerivanja koju ta osoba treba uživati (vidjeti, među ostalim, članke 16. i 28. Direktive 2004/38, članak 6. Odluke br. 1/80 i sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava u pogledu zaštite od protjerivanja u skladu s člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima u, među ostalim, presudi Maslov protiv Austrije).
- 25 Højesteret (Vrhovni sud) stoga traži od Suda da utvrdi može li se postroživanje vremenskih uvjeta za ishođenje dozvole stalnog boravka, kao što je ono o kojemu je riječ u ovom predmetu, smatrati prikladnim za poticanje uspješne integracije državljana trećih zemalja.
- 26 Izložena sudska praksa pruža Højesteretu (Vrhovni sud) dovoljno smjernica za tumačenje kako bi mogao konkretno ocijeniti *prekoračuju* li vremenski uvjeti za ishođenje dozvole stalnog boravka u Danskoj, odnosno, zahtjevi u pogledu boravka i zaposlenja, *ono što je nužno za ostvarenje cilja* (vidjeti nedavnu presudu Suda u predmetu C-279/21, X, t. 39. do 46.).